

Sygn. akt III Ca 41/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Małodobry

Sędzia SO Katarzyna Kwilosz – Babiś

Sędzia SO Tomasz Białka (sprawozdawca)

Protokolant: staż. Kinga Burny

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014r.

na rozprawie

sprawy z wniosku H. F.

przy uczestnictwie S. F., R. F., A. F. (1), D. S., K. D., J. P., A. F. (2), J. T., W. N., J. F. (1)

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez posiadacza samoistnego

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 17 września 2013 r. sygn. akt I Ns 608/12

p o s t a n a w i a :

1. ***oddalić apelację,***

2. ***orzec, że wnioskodawczynie i uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.***

sygn. III Ca 41/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 IX 2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym Targu oddalił wniosek H. F. o uregulowanie własności nieruchomości (pkt I),

a także obciążył ją kosztami postępowania (pkt II), oraz nakazał ściągnąć od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 370,56 zł tytułem kosztów postępowania (pkt III).

Sąd I instancji ustalił, że działka ewid. nr (...), której dotyczył wniosek, powstała z parceli bud. I. kat (...) objętej KW nr (...) i parceli bud. I. kat(...)z Lwh (...) KW nr (...). W księdze wieczystej nr (...), w dziale (...), jako właściciele figurują K. F. oraz J. F. (2) s. A. i K. po połowie. J. F. (2) został wpisany jako współwłaściciel na podstawie wniosku z dnia 22 IV 1960r. i umowy darowizny z dnia 8 IV 1960r., w miejsce K. z K. F.. Wpis w księdze wieczystej odnośnie współwłasności J. F. (2) pochodzi z dnia 15 I 1963r. Księga wieczysta

nr (...) obejmująca parcelę (...), została urządzona postanowieniem Sądu Powiatowego w N.z dn. 15 I 1963r., prawo własności J. F. (2) do tej nieruchomości ujawniono na podstawie wniosku z tego samego dnia i tej samej umowy darowizny z dnia 8 IV 1960 r.

Działka ewidencyjna nr (...) położona jest w N. i poza częścią zabudowaną pomieszczeniami uczestniczek nad sienią, znajduje się w samoistnym posiadaniu wnioskodawczynie. Usadowiony jest na niej budynek mieszkalny, położony przy ul. (...). Komunikacja pomiędzy ulicą, a siedliskiem, odbywa się przez szeroką sień. Sień jest zabudowana budynkiem mieszkalnym, kontynuacja budynku znajduje się na działce ewid. nr (...) – w posiadaniu uczestników, którzy są spadkobiercami poprzedniczki prawnej, właścicielki działki ewid. nr (...) - S. P. c. A. i K.. W budynku nad sienią znajdują się pokoje stanowiące integralną część lokali należących do mieszkań uczestniczek J. P. i K. D., ta część pomieszczeń stanowi integralną część budynku położonego na działce sąsiedniej (...). W świetle takich ustaleń Sąd Rejonowy uznał, że brak jest przesłanek zawartych w ustawie z dnia 26 X 1971 r.

o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U.1971.27.250), co do samoistności posiadania całej działki ewid. nr (...). Uznał też, że stan prawny nieruchomości jest uregulowany.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodziła się wnioskodawczynie, która we wniesionej apelacji zaskarżyła je w całości zarzucając mu:

- błąd w istotnych ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że wnioskodawczynie w dacie 4 XI 1971 r. nie była posiadaczem samoistnym nieruchomości o której uregulowanie wniosła,
- naruszenie art. 5 ustawy o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych polegające na jego błędnej interpretacji wg której wykluczone jest regulowanie własności nieruchomości w trybie przedmiotowej ustawy, w której dla nieruchomości istnieje założona księga wieczysta.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty wniosła o zmianę orzeczenia poprzez uwzględnienie żądania wniosku, ewentualnie o jego uchylenie w całości

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Pełnomocnik uczestników K. D., J. P. i A. F. (1), w złożonej odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej, a także o zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz wyżej wymienionych uczestników kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Nie zachodzą uchybienia, które zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy bierze pod uwagę z urzędu, a których skutkiem byłaby nieważność postępowania. Orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Podzielić należy poczynione ustalenia faktyczne.

Z treści wniosku wynika, że wnioskodawczynie domagała się stwierdzenia nabycia własności nieruchomości w trybie ustawy z dnia 26 X 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U.1971.27.250) powołując się na to, że była wraz z mężem, jej samoistnym posiadaczem w dniu wejścia w życie ustawy na podstawie nieformalnej umowy darowizny dokonanej w latach 60-tych przez teściową K. F.. Nabycie nieruchomości w ten sposób umożliwiał art. 1 ust. 1 ustawy. Rację ma Sąd Rejonowy wskazując, że księga wieczysta odzwierciedla dokonanie tej czynności i w tym zakresie stan prawny nieruchomości jest uregulowany. Wpis prawa własności na rzecz męża wnioskodawczynie został dokonany na podstawie darowizny z 1960 r. Została ona jednak dokonana z zachowaniem wymaganej formy i odniosła skutek, który odnotowano w księgach wieczystych.

W okolicznościach sprawy nie ma podstaw do przyjęcia, że poza tą czynnością K. F. dokonywała jeszcze innych podobnych rozporządzeń tego typu. Dowody na tę okoliczność powinna przedstawić wnioskodawczynie, a tego

nie uczyniła. Nie było podstaw do uwzględnienia wniosków dowodowych wnioskodawczynie złożonych na etapie postępowania apelacyjnego. Zasada „ograniczonej nowości” wyrażona w art. 381 i nast. k.p.c. powoduje, że „nowe” fakty i dowody na etapie postępowania apelacyjnego mogą zostać pominięte, jeśli strona mogła je powołać w postępowaniu przed Sądem I Instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. W niniejszej sprawie apelująca nawet nie starała się wskazywać na wymagane prawem zaistnienie okoliczności niezbędnych do dopuszczenia dowodów na tym etapie postępowania.

Wobec tego nie została spełniona jedna z przesłanek koniecznych do stwierdzenia nabycia własności na podstawie art. 1 ust. 1 powołanej ustawy. Nie można bowiem mówić, że doszło do nabycia posiadania samoistnego nieruchomości w wyniku nieformalnej umowy darowizny. Trudno też traktować w takim wypadku wnioskodawczynię i jej męża w ogóle za samoistnych posiadaczy całej nieruchomości chociażby z tego powodu, że do swojej śmierci w 1978 r. mieszkała wraz z nimi jego matka K. F., która zachowała udział w części nieruchomości.

Wnioskodawczynie nie powoływała się na nabycie własności na podstawie innych przepisów ustawy i w okolicznościach sprawy rzeczywiście nie ma podstaw do ich poszukiwania.

Powyższe musi prowadzić do oddalenia wniosku bez względu na zarzuty apelacji odnoszące się do błędnej oceny charakteru posiadania wnioskodawczynie i jej męża dokonanej przez Sąd I instancji.

Mając na uwadze wszystkie podniesione okoliczności, apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., natomiast o kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.